

Ne Batı Bize ve Ne De Biz Batı'ya Alternatif: “SADECE MEDENİYET ÖZGÜRLÜĞÜ”

Ramazan Altıntaş

[Prof. Dr. Selçuk Üniversitesi, İlahiyat Fak. Öğretim Üyesi]

Giriş

Hiçbir akl-ı selim sahibi Müslüman, medeniyetler arası çatışma düşüncesini aklının ucundan bile geçirmez. Böyle bir düşünce, olsa olsa şizofrenik ruh hali yaşayan kimselerden sâdir olabilir. Kaldı ki medeniyetler çatışması tezini ortaya atan evangelist neo-conların stratejilerinin arka planında, İslam dünyası üzerinde yeni sömürü projeleri yatmaktadır. Masa başında komplocu bir mantıkla üretilen bu proje, maalesef 11 Eylül (2001) olaylarıyla birlikte İslam dünyası üzerinde uygulama alanına konmuştur. Genellemeler yapılarak “Hiçbir Müslüman terörist değildir, ama terör yapan herkes Müslümandır.” gibi bir mantıkla gerek Irak ve gerekse Afganistan, ABD ve koalisyon güçlerince işgal edilmiştir. Amaç, güçlenen Asya'ya karşı enerji koridorlarını kontrol altına almak ve Irak petrolünü yönetmektir. Maalesef bize de psikolojik hareket merkezli Batı'da üretilen İslamofobi tartışmalarına karşı, savunma geliştirmek düşmüştür.

Medeniyetler arasında bir rekabet mücadelesi olabilir ama bir çatışma olamaz. Çünkü çatışma ve mücadele arasında ontolojik anlamda farklılıklar vardır. Eğer Kur'an'da anlatılan “te'aruf”¹ söyleminden hareket edersek, bir Müslüman olarak her zaman çoğulculuktan yana bir tavır sergilememiz bu durumu kaçınılmaz kılar. Bunun içinde farklı din, mezhep ya da etnik kökene mensup insanlar olabilir. Hele hele dil ve etnik farklılık, Allah'ın bir yasasıdır.² Teolojik açıdan dil ve etnik farklılıklarından dolayı insanları tahkir etmek ya da

1- Bkz. el-Hucurat 49/13.

2- er-Rum 30/22.

Batı medeniyeti
"beş menfi esas
üzerine teessüs
etmiştir: Nokta-
istinadı kuvvettir.
O ise, şe'ni teca-
vüzdür. Hedef-i
kastı menfaattir.
O ise, şe'ni teza-
humdur. Hayatta
düsturu, cidaldır.
O ise, şe'ni tena-
zudur. Kitleler
mabeynindeki
rabıtası, âhari
yutmakla besle-
nen unsuriyet ve
menfi milliyettir.
O ise, şe'ni böyle
müthiş tesadüm-
dür.

karalamak, Allah'ın herhangi bir âyetine karşı çıkmakla sonuç bakımından eş değerdir. Dolayısıyla etnisite, insanların birbirlerini tanımlarında önemli bir belirleyicidir.

Bir arada yaşama kültürünün temelleri

İslam, farklı kültürlerin bir arada yaşamasından yana bir rahatsızlık duymaz. Bunun en iyi ve görünür laboratuvarı, İslam coğrafyalarıdır. Çünkü bu topraklarda asırlar boyu; İsevisi, Musevisi, Zerdüştü, Kıpti'si vb. bilimum farklı din ve kültürle mensup insanlar iç içe barış içerisinde yaşamışlardır. Bütün bu farklılıklar temelinde oluşturulan toplumların dokusu, asla çatışmacı ve ayrıştırıcı olmamış, aksine, her bir kültür deseni, İslam medeniyetinin inkişafında düşünce verimliliğinin yegâne unsuru olmuştur. Doğup-büyüdüğü coğrafyalar da yoğun bir şekilde durdurulma çabalarına rağmen, eğer hala İslam düşünce-si sesini yükseltiyor ve rengini açığa vuruyorsa, bunun arkasında farklılıklarla hoşgörü temelli bir arada yaşama kültürü ve ahlakına sahip olma cesaretinden dolayıdır. Çünkü dinamizm, biraz da farklı olanla sağlanır. Sürekli bir istikrar, durgunluğu getirir. Bu nedenle aklın, fikir üretme yönünden geliştirilmesi gerekir. Nitekim *İmâm-ı Şâfi* bir mısrasında: "Ben, (akmayan) durgun suların bozulduğunu (kokuştüğünü) bilirim/ Ama su akarsa temiz ve güzel olur",³ demektedir. O, âtil duran aklı ve düşünceyi kokuşmuş suya, işlevsel hale getirilen akıl ve düşünceyi de akan suya benzetmiştir. Bu açıdan meseleye bakacak olursak, nasıl ki bir insanın kendine özgü karakter farklılığı varsa,⁴ insan ürünü olan medeniyetlerin de dokusal anlamda farklılaşması gayet doğal karşılanmalıdır.

Yaşadığımız yüzyılda maalesef, doğrudan medeniyetler arasında değil ama medeniyetler üzerinden yürütülmeye çalışılan bir çatışmadan söz edebiliriz. Bu çatışmanın baş aktörleri arasında ABD ve bir kısım Batı ülkeleri yer almaktadır. Onlar, sadece İslam dünyasında değil, bütün "güney" ülkelerinde de güç merkezli hegemonyalarını sürdürmek istemektedirler. Meseleye İslam dünyası açısından bakacak olursak, Müslümanların uyanışı karşısında Batı, bütün hesaplarını yeniden gözden geçirmek zorunda kalacaktır. Bugün ortalıkta görülen apaçık 'zulüm'dür. Hiçbir zulüm, payidar kalmaz. Zira Batı medeniyeti "beş menfi esas üzerine teessüs etmiştir: Nokta-istinadı kuvvettir. O ise, şe'ni tecavüzdür. Hedef-i kastı menfaattir. O ise, şe'ni tezahumdur. Hayatta düsturu, cidaldır. O ise, şe'ni tenazudur. Kitleler mabeynindeki rabıtası, âhari yutmakla beslenen unsuriyet ve menfi milliyettir. O ise, şe'ni böyle müthiş tesadümdür. Cazibedar hizmeti, hevâ ve hevesi teşci ve arzularını tatmin ve metali-bini teshildir. O heva ise, şe'ni insanıyeti derece-i melekıyeden, derece-i kelbiyete indirmektir. İnsanın mesh-i mânevîsine sebep olmaktadır. Bu medenilerden çoğu, eğer içi dışına çevrilse, kurt, ayı, yılan, hıncır, maymun postu görülecek gibi hayale gelir."⁵

Medeniyetler arasında güç dengesini ancak, adalet temelli etkileşim ve ilişkiler gerçekleştirebilir. Tevhid olmadan, adâleti gerçekleştirmek bir ütopya olarak görünmektedir. Bütün zaafalarına ve mahrumiyetlerine rağmen yaşadığımız yüzyılda hala dünya Müslümanlarının değerler alanında İslam'ın ilk yıllarında Mekke'den Habeşistan'a hicret eden Cafer-i Tayyar'ın Habeş Kralı

3- Şâfi, Muhammed b. İdris, *Divân*, Beyrut, 1974, s. 26-27.

4- el-İsra 17/84.

5- Bkz. Said-i Nursi, *Sünubat*, s. 57-65.

Necaşî'nin huzurunda söylediği gibi, söyleyebilecekleri çok şeyler vardır.

Bugün İslam dünyasında Osmanlı hinterlandında ortaya çıkan 'vakum' başkaları tarafından doldurulmaktadır. Son yıllarda bu konuda Türkiye'nin atılımları bile, 'korku paranoyaları' oluşturulmak suretiyle kendi toplumuna yabancılaşmış aydınları (!) tarafından geri püskürtülmek istenmektedir. Eğer İslam blokları arasında siyasi, içtimaî, fikrî vb. alanlarda bir dayanışma ve bütünleşme olursa, bu bütünleşme İslam ülkeleri üzerinde kötü niyet besleyenlerin projelerini yeniden gözden geçirmelerini gündeme getirecektir. Bu durumun çözümü, sosyal ve toplumsal hayatın her alanında tam bağımsızlık ve güçlü olmaktan, bilinç ve bilgi düzeylerini artırmaktan geçmektedir. Ne zaman ki Müslüman toplumlar etraflarında olup-bitenleri fark etme bilincine ulaşırlarsa, İslam ülkeleri üzerinde yürütülen bütün emperyalist oyunlar bozulacaktır.

Medeniyet Hastalıkları

İslam coğrafyalarında gerek ABD'li *neo-conların* ve gerekse sömürgeci Batı'nın bize dayattığı 'çatışma' temelli fikri ve kültürel yapıya nasıl direneceğiz? Bunun yolu ve yordamı, Batı düşünce yapısını iyi kavramak, Batı'nın zaaf noktalarını deşifre etmek ve alternatif projeler ortaya koymaktır. Eğer biz, düşünce planında Batı'nın açmazlarını ortaya çıkarabilirsek sadece İslam dünyasında değil, Batı toplumlarının merkezinde de İslami söylem, anlamlar haritasını değiştirecektir ve değiştirmeye de başlamıştır. Bunun en açık belirtisi, *Hz. Peygamber'e yönelik tezyif ve tabkir kampanyasının sürdürülmesidir*. Çünkü Batı toplumunun tabanı, kaymaktadır. Kaymanın derecesi her ne kadar düşük ölçekte ise de, yön netleşmiştir. Bu noktada Batı'da İslam'ın yayılışına yardımcı olabilecek dini yönelimler kadar, bu yönelimleri besleyici, Batı medeniyetinin açmazları ile ilgili ölçme ve değerlendirme yapmamızı sağlayacak elimizin altında sayısız istatistik bilgiler mevcuttur. Eğer Batı'nın ahlaki anlamda çürümesini ifade eden bu açmazları en güzel bir şekilde sunabilir ve kamuoylarında seslerimizi yükseltebilirsek fitratı temiz vicdanlarda bu sesler yankı bulacaktır. Bu açmazlar, Batı'nın yumuşak karnını temsil etmektedir. Bu manada Said-i Nursi'nin dediği gibi, bugün Batı medeniyetinin zahiri parlıyor, batinı da yakıyor. Dışı süs, içi pis; sureti me'nus, sireti māküs bir şeytandır.⁶

Örneğin, AB ülkelerinde yapılan istatistikler, son 5 yılda evlilik oranlarının % 20 azaldığını, boşanmaların % 30 arttığını gösteriyor. Bugün en fazla boşanma Belçika'da %50'den fazla, İsveç'te % 50, Finlandiya'da %49, İngiltere'de %45 ve Danimarka'da %41'dir. Şizofrenik bir olgu olarak nitelendireceğimiz bu durum, insana olan güveni sarsmış, aksine, köpek ve kediye duyulan sevgiyi daha çok artırmıştır. Bu değişim, Batı'da bazı ailelerde cinnet noktasına varmış durumdadır. Avrupalılar yatağını dahi hayvanlarla paylaşıyor. Avrupa'nın medenî insanı (!) yasal aileyi reddediyor, birlikte yaşamı öne çıkarıyor; mutluluğu haplarda, teselliyi alkol ve uyuşturucuda, sevgiyi hayvanlarda arıyor. Aradığı mutluluğu uyuşturucuda da bulamayan Avrupalı, şeker gibi depresyon hâpı tüketiyor. Avrupa hastaneleri alkol bağımlısı hastalardan geçilmemektedir. Mahkemeler de en yoğun mesâisini, alkol sebebiyle işlenen suçlara ayırıyor. Fransa adliyesinin giderlerinin % 60'ı alkoldür. İngiltere'deki 18-24 yaş arasındaki kızların ortalama yıllık içki tüketimi 203 litre, Alman kızlarının 189 litre, Hollandalı kızların ise 107 litredir. İngiltere'de yapılan bir araştırmaya göre, akıl

Eğer İslam blokları arasında siyasi, içtimaî, fikrî vb. alanlarda bir dayanışma ve bütünleşme olursa, bu bütünleşme İslam ülkeleri üzerinde kötü niyet besleyenlerin projelerini yeniden gözden geçirmelerini gündeme getirecektir.

6-Bkz. Said-i Nursi, *Mesnevi Nuriye*, s. 77.

Yaşadığımız yüz-
yılıda 'seküler' bir
öz taşıyan Batı
toplumları kendi
medeniyetlerinin
ürettiği 'hastalıklardan' büyük
bir sıkıntı duymaktadır. İslam
dünyasının maddi
anlamda güçsüz-
lüğüne rağmen,
Batı medeniyetinin
ürettiği bu tür hastalıklar iyi
anlatılırsa, "öteki"
konumunda görülen İslam,
yeniden gönülleri
fethedebilir.

hastalarının % 95'i de alkol bağımlısıdır. Ayrıca, bugün AB ülkelerinde hızlı ahlâki çöküş sebebiyle evlilik dışı doğum oranı, % 30'lara çıkmıştır. Kuzey Avrupa'da yasal açıdan evlenmeden, birlikte yaşayan çiftlerin oranı %53 ile % 70 arasında değişmektedir. İsveç'te çocukların % 56'sı, Danimarka, Fransa, Finlandiya ve İngiltere'de % 40'ı ve Belçika'da % 20'si evlilik dışı dünyaya geliyor.⁷

Özetle Batı toplumlarında % 40 oranında nikahsız evlilikler, % 60 oranında gayr-i meşrû doğan çocuklar, bunlara ek olarak uyuşturucu madde kullanmada korkunç artışlar, aids ve zührevi hastalıkların önüne geçilemeyecek kadar artan hastalıklar... Bu ve benzeri medeniyet hastalıklarını deşifre edebilirsek, Batı'nın bize dayattığı fikir ve yozlaşmış değerlere karşı mukavemet edebilir, İslam'ın şavkını yansıtabiliriz.

Biz Medeniyet Özgürlüğü istiyoruz

Yaşadığımız yüzyılda 'seküler' bir öz taşıyan Batı toplumları kendi medeniyetlerinin ürettiği 'hastalıklardan' büyük bir sıkıntı duymaktadır. İslam dünyasının maddi anlamda güçsüzlüğüne rağmen, Batı medeniyetinin ürettiği bu tür hastalıklar iyi anlatılırsa, "öteki" konumunda görülen İslam, yeniden gönülleri fethedebilir. Her ne kadar bugün Müslüman halklar 'müstez'af' bir konumda bulunuyorlarsa da, bizde hoşgörü, açıklık ve değerler çizgisi daima yukarı doğru çıkarken, Batı'da bu çizgi sürekli bir düşüş göstermektedir. Olaya, mantıksal açıdan yaklaşmak gerekirse, biz ne Batı ülkelerine bir alternatif ve ne de Batı ülkelerinin bize alternatif olmasını istiyoruz. Aksine biz, sadece kendimiz olmak noktasında 'medeniyet özgürlüğü' istiyoruz. Elbette 'özgürlükler' kolay elde edilmemektedir. Bu alanda yürütülen fikri mücadelelerin uzun soluklu yapıldığı akıllardan çıkarılmamalıdır. Bu konuda *Abdülkerim Sürüş*'ün dediği gibi, "herkes bir mücadele başlatabilir, ama herkes bu mücadeleyi sürdüremez." Önemli olan uzun soluklu bu fikri mücadeleyi olanca bir kararlılık ve devamlılıkla sürdürebilmektir. Belki burada sorulması gereken soru şu olmalıdır. Acaba Batı'nın toplumlarımızda açtığı 'kara delikleri' kapatabilecek güçte "entelektüellerimiz" var mıdır? Çünkü bugün, entelektüel düzeyde Doğu-Batı kültür ve düşüncesine aşina olmuş ve kendi medeniyet evreninden beslenen ve seslenen entelektüellerimize büyük ihtiyaç duyulmaktadır. Batı düşüncesini eleştirmeye önem vermeksizin, Batılılaşmış insanımızı eleştiremeyiz. *S. Hüseyin Nasr*'ın ifadesiyle, içimizdeki "Batılılaşmış Doğulular" yoğun bir asimilasyon süreçleri geçirmişlerdir. Böylesi çarpılmışlık hali yaşayan insanlara kendi medeniyet köklerini keşfetmelerinde rehberlik yapmak kolay değildir. Onlar üzerinde etkili olmanın tek yolu, belli bir bilgi ve kültür birikimine sahip olmak ve temsile dayalı bir İslam anlayışını birlikte sergilemekten geçmektedir.

Bir iletişim çağında yaşıyoruz. Bilgi ve insana ulaşmanın hızı oldukça artmıştır. Bu avantaja ek olarak, Batı'da yaşayan Müslüman ilim ve fikir adamlarına da büyük görevler düşmektedir. Bunların başında, ülkelerinde İslam'ı tanıtmak ve yaşadıkları toplumlarda İslam konusunda tam bir 'güven' oluşturmaktır. Çünkü yabancı birinin kendi ırkından Müslüman örneği bulunduğu zaman İslam'a bakışı olumlu yönde değişecektir. Unutmayalım ki, Yüce Allah peygamberlerini hep doğup-büyüdükleri kendi toplumlarından göndermiştir. Batı'da ihtida eden bu insanlar, kendi ülkelerinde etkili bir şekilde İslam toplumlarının haklarını savunabilirler. Hatta nasıl ki Amerika'da ve Batı ülkelerinde farklı din, kültür ve medeniyetlere mensup halkların lobileri varsa,

işte bunlar gibi, oralarda da İslam dünyası ile dayanışma lobileri oluşturabilir. Çünkü yerli ahalinin kendi kamuoylarında inandırıcılığı daha yüksektir. Burada bize düşen en önemli sorumluluk, onlara, yeni Müslüman olmalarından dolayı, güçlerinin üstünde bir yük yüklememek ve büyük beklentiler içerisine de girmemektir. Ayrıca, onları, bir İslam bilgini konumunda görmemiz ne kadar hatalı olursa, mezhep ölçülerimize göre yargılamamızda aynı şekilde hatalı olur. Çünkü olanların ekseriyetini, tasavvuf kanalıyla Müslüman olanlar oluşturmaktadır. Maalesef günümüzde yapıldığı gibi, Batılı Müslümanları selefî söylemin ölçüleriyle değerlendirmeye kalkmak, büyük bir ayırmazlık örneğidir.

İslam dini, gerek aynı dine mensup olanlar ve gerekse farklı dine mensup olanlar arasında tanışma, diyalog ve tanıtmaya gibi faaliyetlere soğuk bakmaz. Bu konuda gerek Kur'an'dan ve gerekse sünnetten çıkarabileceğimiz birçok delil vardır. Ayrıca, Müslümanların tarihinde gayr-i Müslimlerle yapılan tanışma, müzakere ve tartışma örnekleri de mevcuttur. Dolayısıyla, burada Müslümanlar arasında tartışma, "diyalog"un bizzat kendisinde değil, bu kavramın farklı dini dünyalarda misyon amaçlı kullanımından dolayı soğuk bakışa dayalı tartışmalar yaşanmaktadır. Bugün Irak'ta yaşanan bırakın dinler arası diyalogu, aynı dine mensup olan Müslümanlar arasında bile diyalog uçup gitmiş, Müslümanlar bu diyalog eksikliklerinden dolayı ateş çemberinin içinde acılar çekmektedirler. Belki de bugün en çok diyaloga, aynı dine inanan Müslümanlar muhtaçtırlar.

Her Müslüman şunu çok iyi bilmektedir ki, gerek farklı din ve gerekse farklı medeniyetlere mensup kimseler arasında yapılacak diyalog ya da ittifaktan en çok yine onlar istifade edecektir. Çünkü biz Kur'an'da en güzel bir şekilde mücadele etmekle emrolunduk.⁸ Eksiklik ilke açısından dindarlar ya da medeniyetler arası diyalogda değil, Müslümanların bu diyaloga yeterince hazırlanmamış olmalarında ve gerekli ilgiyi göstermemelerindedir. Maalesef dinler arası karşılaştırmalı inceleme ve araştırma çalışmaları İslam dünyasında oldukça zayıftır. Batı ülkelerindeki din gerçeğine ve diğer dini mezheplere önem vermek, İslam ülkelerinde yetersizdir ve hatta yok gibidir. Hatta gerek ilahiyat ve din eğitimi veren ve gerekse diğer ilmi kurumlarımızda, dinler arası diyalog toplantılarında müzakere yapabilecek üstün yetenekli İslami alanda mütefekkir insan yetiştirme ideali ve projesi ciddi anlamda gözlenmemektedir. Hâlbuki Hıristiyan teoloji fakültelerinde 'misyonerlik' bölümleri tamamen bu işle ilgili eğitim ve öğretim yapmaktadır.

Bugün bizim açımızdan diyalog çabalarında dikkat çekici bir eksiklik vardır. Bu eksiklik iki taraf arasındaki dengesizliktir. Hıristiyanlık mesajını iletmede devlet olmuş (Vatikan) Kilise'nin siyasi ve iktisadi alanda büyük bir güç olan nüfuzunu kullanarak misyon mücadelesini sürdürürken, bütün maddi güç kaynaklarından yoksun İslam ise, bizzat kendi başına manevi gücüyle bütün kıtalarda zaferler gerçekleştirmektedir. Şunu asla akıldan çıkarmayalım ki, İslami ilim kuruluşları diğer din mensuplarıyla diyaloga güç yetirebilecek âlimler hazırlamaya önem verirse, İslam bu alanda her zaman zaferler elde edebilir. Önemli olan Müslümanların kendisine güvenmesidir. Dolayısıyla, nasıl ki Hıristiyan dünya 'diyalog' toplantılarını misyonerlik faaliyetlerinin bir gereği olarak görüyorlarsa, biz de diyalog toplantılarını 'tebliğ' faaliyetlerinin bir parçası olarak görmeliyiz.

İslam dini, gerek aynı dine mensup olanlar ve gerekse farklı dine mensup olanlar arasında tanışma, diyalog ve tanıtmaya gibi faaliyetlere soğuk bakmaz. Bu konuda gerek Kur'an'dan ve gerekse sünnetten çıkarabileceğimiz birçok delil vardır.

İslam coğrafyalarında sömürgeci güçlerin bize dayattığı 'çatışma' temelli fikri ve kültürel yapıya nasıl direneceğiz? Bunun yolu ve yordamı, Batı düşüncesi yapıyı iyi kavramak, Batı'nın zaaf noktalarını deşifre etmek ve alternatif projeler ortaya koymaktır.

Özet

Yaşadığımız yüzyılda, doğrudan medeniyetler arasında değil ama medeniyetler üzerinden yürütülmeye çalışılan bir çatışmadan söz edebiliriz. İslam coğrafyalarında sömürgeci güçlerin bize dayattığı 'çatışma' temelli fikri ve kültürel yapıya nasıl direneceğiz? Bunun yolu ve yordamı, Batı düşüncesi yapıyı iyi kavramak, Batı'nın zaaf noktalarını deşifre etmek ve alternatif projeler ortaya koymaktır. Eğer biz, düşüncesi boyutunda Batı'nın açmazlarını ortaya çıkarabilirsek bu durum, sadece İslam dünyasında değil, Batı toplumlarının merkezinde de adalet ve hakkaniyete dayalı söylem, anlamlar haritasını deşiftirecektir. İslam dünyasının maddi anlamda güçsüzlüğüne rağmen, bizde hoşgörü, açıklık ve değerler çizgisi daima yukarı doğru çıkarken, Batı'da bu çizgi sürekli bir düşüş göstermektedir. Olaya, mantıksal açıdan yaklaşmak gerekirse, biz ne Batı ülkelerine bir alternatif ve ne de Batı ülkelerinin bize alternatif olmasını istiyoruz. Aksine biz, sadece kendimiz olmak noktasında 'medeniyet özgürlüğü' istiyoruz. Bugün, entelektüel düzeyde Doğu-Batı kültür ve düşüncesine aşına olmuş ve kendi medeniyet evreninden beslenen ve seslenen entelektüellerimize büyük ihtiyaç duyulmaktadır.

Anahtar Kavramlar: Diyalog, Medeniyetler İttifakı, İslamofobi, Öteki, Medeniyet Hastalıkları, Medeniyetler Özgürlüğü.

Abstract

In the age we live we may speak of a clash that is being carried out not between civilizations but over civilizations. How can we resist the thinking and cultural structure based on "conflict" imposed on us by the colonial powers in the Muslim geographies? The method for this is to understand well the structure of Western thinking, to decipher the weak points of the West and to develop alternative projects. If we are able to discover the deadlocks of the West in the thinking dimension, this will change the discourse and meaning map based on the justice and righteousness not only in the Muslim world but also in the center of Western societies. Despite the economic weakness of the Muslim world, while the line of tolerance, openness and values go up, that line goes down continuously in the West. If we approach the matter logically we want neither to be an alternative to the Western countries, nor the Western countries to be alternative to us. To the opposite, we want, at the point of being ourselves, "a freedom of civilization". Today there is a great need to intellectuals, who are familiar with the Eastern and Western cultures and thoughts and who are nourishing from our own civilization universe and addressing it at the same time.

Key Words: Dialogue, Alliance of Civilizations, Islam phobia, the other, the illnesses of civilization, the freedom of civilizations.